

Preot Alexandru Argatu

VĂ SFĂTUIEȘTE ARHIMANDRITUL ILARION ARGATU

1. **Cele Șapte Sfinte Taine
și povestiri duhovnicești**
2. **Spovedania**

Cu binecuvântarea I. P. S.

P I M E N

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Cuprins

Cuvânt înainte.....	5
Partea I –	
Cele Șapte Sfinte Taine și Povestiri duhovnicești.....	7
I.1. Introducere.....	9
I.1.1. De ce este necesară această carte?.....	9
I.1.2. Povestiri despre vizitele în străinătate.....	13
I.1.3. Cărți folositoare unui creștin.....	17
I.2. Cele Șapte Sfinte Taine.....	19
I.2.1. Sfânta Taină a Botezului și Sfânta Taină a Mirungerii.....	20
I.2.2. Sfânta Taină a Spovedaniei.....	21
I.2.3. Sfânta Taină a Împărtășaniei.....	31
I.2.4. Aghiasma.....	38
I.2.5. Sfânta Taină a Sfântului Maslu.....	44
I.2.6. Sfânta Taină a Cununiei.....	50
I.2.7. Munca.....	58
I.3. Povestiri și sfaturi duhovnicești.....	63
Partea a II –a - Spovedania.....	81
II.1. Sfânta Taină a Spovedaniei.....	83
II.2. Model pentru Spovedanie.....	87

I.3.	Reprezentarea schematică a păcatelor.....	122
I.4.	Spovedania generală.....	126
I.5.	Concluzii.....	138
	Mărturie recentă despre Părintele Ilarion	
I.6.	Argatu.....	139

Au mai apărut:

Preot Alexandru Argatu – “Viața arhimandritului
Ilarion Argatu”

Preot Alexandru Argatu – “Vă sfătuiește arhimandritul
Ilarion Argatu: Despre vrăji și farmece și lupta
împotriva lor”

I.1. Introducere

I.1.1. De ce este necesară această carte?

La început, eram necăjiți. Părintele Ilarion refuza colaborarea. A motivat: “Eu nu scriu cărți, eu nu sunt scriitor”. Dar l-am convins cu cuvinte din Biblie: “Părinte, nimeni nu are nimic de la sine, deci, din cele primite de la Dumnezeu, este dator să dăruiască și altora”. “În dar ați luat, în dar să dați” (Evanghelia Matei, Cap.10, 8), zice Mântuitorul.

Ca preot, m-am întrebat mereu cum de pot trăi oamenii departe de desăvârșirea, de pacea și lumina pe care le dă Dumnezeu?! M-am întrebat cum de suportă ei chinul și dezastrul pe care îl produc în viața fiecăruia depărtarea de El. M-am străduit să-i înțeleg. Ei stau departe, pentru că nu-L înțeleg pe Dumnezeu. Nu l-au înțeles grija pe care o poartă fiecăruia, exact ca un părinte bun, blând și iertător.

“Părinte, să ne dați o fotografie, ca să o punem pe prima pagină, ca să vă cunoască cititorii”. “Asta nu... Ce să caute poza unui moș cu barbă...? Poate că o să citească tinerii cartea și de ce să-i sperii cu poza mea?”

Să ne întoarcem la Dumnezeu și să punem în mâinile Lui viața noastră distrusă și dezorientată și să-L lăsăm

pe El să o restaureze, așa ca în parabola "Fiului risipitor" (Evanghelia Luca, Cap. 15).

Un om bogat avea doi fii. Fiul mai mic îi cere Tatălui său partea de moștenire, apoi pleacă departe, în altă țară, unde cheltuiește în petreceri averea primită de la Tatăl său.

Terminând el banii, a început să trăiască greu și să ducă lipsă. Într-o zi a zis: "Mă voi întoarce la Tatăl meu și îi voi spune: Tată, am greșit la Cer și înaintea Ta și nu merit să mă mai numesc fiul Tău. Iartă-mă și primește-mă să fiu ca una din slugile Tale."

Dar, văzându-l Tatăl său apropiindu-se pe cale, și-a trimis slujitorii săi înaintea lui și le-a poruncit: "Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și puneți-i înel pe deget și încălțăminte în picioare. Înjunghiați vițelul cel gras și, mâncând, să ne veselim, că fiul acesta al Meu, pierdut era și s-a regăsit, mort era și a înviat."

Un om se îmbolnăvește grav. Toate organele lui sunt în suferință, este slăbit, dezorientat, distrus. Nu poate munci. Nu poate să-și facă cumpărături, nu-și poate chivernisi treburile casei - nici măcar pe cele mai simple.

Se internează în spital. Medicul îi face analizele, apoi îl întreabă în amănunt despre boala sa, despre modul său de viață. Îl cercetează bine, apoi îi stabilește planul de tratament, format din:

1. Tratament medicamentos.
2. Regim alimentar.

3. Înlăturarea viciilor: băut, fumat, excese de tot felul.

4. Îi pune restricție de a primi vizite din exterior, deci îl izolează pentru o perioadă de timp de mediul în care s-a îmbolnăvit.

Urmând ascultător prescripțiile, chiar și pe cele neplăcute, după o perioadă de timp, organismul lui începe să dea răspunsuri noi, semnale noi, diferite de cele anterioare.

Iese din spital complet însănătoșit. Prietenii, rudele, colegii, care îl văd sănătos și înfloritor cum n-a fost vreodată, îl întreabă: "Cine a reușit minunea aceasta?". El răspunde: "Medicul care m-a îngrijit."

Ceva asemănător se întâmplă atunci când bolnavi și descumpăniți, alergăm la doctorul sufletelor și al trupurilor noastre – la Mântuitorul Iisus Hristos.

Pentru a ne însănătoși, îi încredințăm viața și sănătatea noastră distrusă, ca să o restaureze.

Și, ca un medic bun:

1. Ne cercetează boala și cauzele bolii, care se realizează prin Spovedanie și Pocăință.

2. Ne creează un regim de dezintoxicare – recomandându-ne să ne ferim de căderea în păcat.

3. Ne recomandă să ne retragem în liniștea casei noastre și să-L căutăm pe El prin rugăciuni. În acest timp, putem să ne îndeplinim în mod normal obligațiile de serviciu și obligațiile sociale.

4. Ne pune ca tratament – rugăciunile și postul.

5. Ne cere să ne ștergem din creierul nostru toate gândurile negative, care au un efect ucigător. Să ștergem banda cu: "Nu mă fac bine, mai bine aș muri" etc. Să nu dorim răul altuia, nici măcar dușmanilor noștri. Orice gând negativ ne rănește tot pe noi – are rol ucigător.

Apoi, ne cere să punem o bandă nouă, cu gânduri pozitive, care sună așa:

"Doamne, ajută-mă să mă însănătoșesc."

"Doamne, ajută-mă să-mi rezolv problemele."

"Doamne, iartă-i pe cei ce mi-au greșit și să nu aibă vreun necaz pentru că m-au necăjit pe mine."

Gândurile pozitive au un rol vindecător, ne aduc de la moarte la viață.

6. Să punem în locul mâniei – blândețea, în locul răutății – bunătatea.

7. Puterea și energia vindecătoare numai de la Dumnezeu vin. Deci, să Îi cerem neîncetat ajutorul prin rugăciuni.

Urmând tratamentul, se produce însănătoșirea, care apare pentru toți semenii noștri ca o renaștere. Și Îl vom auzi pe El, Doctorul sufletelor și al trupurilor, zicând: "Vezi că te-ai făcut bine. De acum, să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău." (Evanghelia Ioan, Cap. 5,14). Apoi adaugă, plin de grijă față de copiii noștri, dorind ca ei să fie feriți de a cădea în boală, neputință și dezechilibru, zicând: "Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine." (Evanghelia Matei, Cap. 19,14).

I.1.2. Povestiri despre vizitele în străinătate

- Părinte, povestești-ne și nouă, pe unde ați călătorit?

- Am mers și eu să văd, oare oamenii din alte locuri sunt mai credincioși decât noi?

Am fost în Rusia și în Ucraina. La Kiev, am vizitat lavra Pecersca, unde se găsesc moaștele sfinților care s-au retras sub pământ.

Apoi, m-am plimbat și eu pe străzi, să văd lumea de acolo.

Și, mergând eu așa, vine cineva, își pleacă capul și își pune mâinile cu palmele în sus la nivelul stomacului.

Gândesc eu..., cred că îmi cere ceva de pomană. Aveam cincizeci de ruble schimbate. Îi dau o rublă... Persoana a dat cam nemulțumită din cap, dar a luat rubla și a plecat.

Nu trece mult și apare altă persoană, face același gest, eu caut în buzunar după altă rublă, persoana pleacă tot nemulțumită. Apoi mai apar și alții și tot așa, le-am dat ruble și toți plecau nemulțumiți. M-am mâhnit în sufletul meu, pentru că nu aveam ruble multe, ca să am de unde să dau.

Și, văzând că nu mai am ruble, primului care a venit la mine și a făcut gestul acela, i-am dat binecuvântarea. Am făcut semnul Sfintei Cruci pe capul omului.

De data aceasta, atât mi-a mulțumit și tot timpul a zis: "Spasiva, batuşca!"- "Mulțumesc, tată – părinte!"

Și au mai venit și alții, s-au adunat în jurul meu și le-am dat binecuvântare. S-au adunat oameni mulți. Eu nu știam limba, dar le-am dat din ceea ce îmi dăduse mie Dumnezeu și aceasta îi făcea atât de mulțumiți, încât le străluceau ochii în lacrimi.

Mai târziu, am aflat că la ei nu era îngăduit ca preotul să meargă pe stradă îmbrăcat în rasă preotească. Și nu mai văzuseră pe străzile lor un preot de foarte mulți ani.

Din loc în loc, venea câte un tânăr îmbrăcat în costum elegant și le cerea să se împrăstie, iar mie îmi făcea semn să circul, să nu mă mai opresc.

Aveau și ei securitate, ca și la noi.

Dar pe oameni nu-i intimidă aceasta. Erau atât de dornici de Dumnezeu, încât nu făceam zece pași și iar mă înconjurau și îi binecuvântam în numele Mântuitorului Iisus Hristos.

Mă gândeam câtă fericire ar aduce în inima fiecăruia o întoarcere a noastră, la Dumnezeu, după ce a fost interzis atât de mulți ani să-I pronunți numele sau să-ți faci semnul Sfintei Cruci ori să mergi la Biserică.

Acum simt ceva la oameni, simt că Dumnezeu se întoarce acasă, în inimile noastre, de unde Îl izgonisem.

Învierea aceasta aș dori să o văd transformată într-o înviere universală.

- Părinte, în America, ce ați căutat?

- M-am dus să mă întâlnesc cu uraganul Andrew - Andrei, în românește.

- Glumiți...!

- Așa este... Voiam să văd dacă americanii sunt credincioși și dacă-L iubesc pe Dumnezeu.

M-a invitat un român stabilit acolo. El a plătit costul călătoriei și iată-mă, la optzeci de ani, că aterizez pe continentul american.

De la aeroport, din New York, unde am aterizat, m-au luat prietenii mei și, cu mașina, am mers în Pennsylvania și de aici am mers în Florida. Am parcurs 3.000 de kilometri cu mașina.

În Florida, la prietenii mei, când a venit uraganul, mă aflu pe scaun, la masă; și, deodată, au început să se scuture puternic geamurile și toate obiectele din cameră, cu toate că ușile și geamurile erau închise.

Am simțit ca o gheață pe inimă și nu am mai putut vorbi. Apoi, gheața aceea s-a lăsat în picioare. M-au luat în brațe și m-au dus în camera mea. Tot timpul am avut senzația că zbor, dus de uragan, împreună cu toată casa și obiectele din ea.

Zburau prin fața geamului tot felul de obiecte mari și mici, pomi cu rădăcină cu tot, scânduri și tot felul de lucruri.

Din când în când, mai ridicam perdeaua, să văd dacă se mai află în dreptul geamului cele trei mașini care erau parcate acolo. Când le vedeam, îmi dădeam seama că nu ne-am desprins de pământ.

Uraganul a încetat, dar starea mea a devenit gravă. Piciorul înghețat și lipsit de circulația sângelui s-a gan-

grenat. S-a pus problema să fiu operat, dar costa 30.000 de dolari, sumă pe care nu o aveam.

Am cerut să fiu trimis în țară. De la Aeroportul Otopeni am fost dus direct la spital. Medicii mi-au propus să-mi taie piciorul. Nu am fost de acord. Am zis: chiar dacă mor, doresc să am amândouă picioarele. Și apoi nu mai știu ce a fost...

Când m-am trezit, eram operat. Medici pricepuți și cu inimă au făcut tot ce s-a putut. Acum m-am restabilit și am amândouă picioarele.

Mă gândesc cu simpatie la cei care m-au îngrijit și mi-am zis că nu este doar o întâmplare că unul din ucenicii Mântuitorului, Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, era medic.

El este primul care a pictat chipul Maicii Domnului.

El a scris Evanghelia care îi poartă numele, tot el a scris și Faptele Apostolilor și a propovăduit Cuvântul Mântuitorului. El s-a îngrijit nu numai de sănătatea trupască - s-a îngrijit și de mântuirea sufletelor oamenilor. A înțeles că sufletul omului este nemuritor, că trăiește veșnic.

Cunosc câțiva medici care, în cabinetul de consultație, întreabă bolnavul nu numai de durerile sale fizice, îl întreabă și de când nu s-a mai spovedit și împărtășit și dacă merge Duminica la Sfânta Liturghie.

Ei știu că suferințele le vindecă Dumnezeu – doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

1.1.3. Cărți folositoare unui creștin

Ce cărți trebuie să aibă un creștin ortodox:

1. Biblia ortodoxă, cea cu Cruce pe copertă, tipărită cu aprobarea Sfântului Sinod. Din Biblia sectanților lipsesc patrusprezece cărți, lipsește Psalmul 50 (Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta...).
2. Călăuză în Biserica Ortodoxă - de Protosinghel Ioanichie Bălan.
3. Pelerinul Român - de Diacon Gheorghe Băbuț.
4. Maica Domnului, Ocrotitoarea României - de Diacon Gheorghe Băbuț.
5. Istoria religiilor - de Conferențiar Doctor Alexandru Stan și Profesor Doctor Remus Rus.
6. Cele 24 Vămi ale văzduhului, volumul I și volumul II - de Protosinghel Nicodim Mândiță.
7. Proloagele, volumul I și volumul II - cuprind viețile tuturor Sfinților.
8. Creștinism și Yoga? - de Părintele Ioan Filaret.
9. Dicționar de Teologie Ortodoxă - de Preot Profesor Doctor Ion Bria.
10. Toate cărțile Protosinghelului Nicodim Mândiță.

Cărți pentru rugăciuni:

Acatistier, Psaltire, Ceaslov și o carte de rugăciuni mai completă, cum este cartea Rugăciuni și Învățăături de

Credința Ortodoxă - de Doctor Vasile Coman, Episcopul Oradiei.

Cărțile recomandate vin să întărească cele scrise aici. Aceste cărți au servit ca material bibliografic la întocmirea acestei lucrări.

La aceasta, eu am adăugat experiența acumulată în cei 60 de ani de slujire neîncetată a lui Dumnezeu și oamenilor, pe Altarul Sfintei Biserici Ortodoxe.

1.2. Cele Șapte Sfinte Taine

Mântuitorul Iisus Hristos a așezat șapte Sfinte Taine în Biserică:

1. Botezul;
2. Mirungerea;
3. Spovedania;
4. Împărtășania (Euharistia);
5. Cununia;
6. Preoția – Călugăria;
7. Maslu.

Numărul șapte este numărul pe care Dumnezeu l-a sfințit în lucrarea Sa asupra creației, iar Biblia îl menționează în multe din lucrările Dumnezeuștii.

Săvârșitorii Tainelor sunt Preoții și Episcopii. Ei fac lucrarea aceasta nu prin propria putere, ci prin **Puterea**, adică prin **Harul lui Dumnezeu**. De aceea, lucrarea sfințitoare a Sfintelor Taine nu este legată de vrednicia sau nevrednicia săvârșitorilor. Lucrarea sfințitoare este legată de Mântuitorul Hristos Dumnezeu, care le-a așezat în Sfânta Sa Biserică.

Toate Tainele se săvârșesc în Biserică. Numai în cazuri excepționale, ca boală, primejdie, război, se săvârșește o Sfântă Taină la creștin acasă sau în altă parte.